

**HOF VAN BEROEP
TE GENT**

1^e kamer

**terechtzitting
van
26 februari 2009**

Belgische nationaliteit –
negatief advies OM
ongegrond

ONGETEKEND AFSCHRIFT
Ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2^e R.W.B.

2006/AR/2845

in de zaak van:

[REDACTED]
geboren te [REDACTED] (Turkije) op [REDACTED] 1966,
OVN-vluchteling van Turkse afkomst,
wonende te [REDACTED]

appellant,
hebbende als raadsman mr. WALLEYN Luc, advocaat te 1030
BRUSSEL, Paleizenstraat 154

tegen:

**De PROCUREUR DES KONINGS bij de RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG TE GENT,**

het ambt uitoefenend van openbaar ministerie,
in graad van beroep waargenomen door de PROCUREUR-GENERAAL
bij het HOF VAN BEROEP TE GENT,
met kabinet te 9000 GENT, gerechtsgebouw, Koophandelsplein 23,

geïntimeerde,
verschijnt in de persoon van advocaat-generaal Louis Vandenberghe,

wijst het hof het volgend arrest:

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 16 november
2006 heeft [REDACTED] tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep
ingesteld tegen het vonnis van 19 oktober 2006, op tegenspraak
gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Gent, derde kamer.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting en de neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

voorgaanden

1. [REDACTED] (appellant) heeft op 6 april 2006 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent een verklaring afgelegd met het oog op het bekomen van de Belgische nationaliteit, overeenkomstig artikel 12 bis, § 1, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Gelet op het negatief advies van de procureur des Konings te Gent, gesteund op het niet voldaan zijn aan de voorwaarde van een afdoende lang verblijf in België en op feiten eigen aan de persoon van de verzoeker, werd de zaak voorgelegd aan de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

2. De eerste rechter stief vast dat appellant weliswaar voldoet aan de verblijfsvoorwaarde, maar wijst zijn vordering om het negatief advies van het openbaar ministerie ongegrond te verklaren af, op de overweging dat appellant werkt voor een terroristische organisatie en zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige feiten.

3. Appellant wijst erop dat hij nog nooit werd vervolgd, laat staan veroordeeld, en zegt dat geen enkel bewijs wordt geleverd van zijn beweerde banden met terroristische organisaties.

Hij vraagt het negatief advies van het openbaar ministerie ongegrond te verklaren en de nationaliteitsverklaring te bekrachtigen.

4. Geïntimeerde besluit tot de afwijzing van het hoger beroep en de bevestiging van het bestreden vonnis.

beoordeling

1. Ter terechtzitting is gebleken dat het openbaar ministerie volhardt in het negatief advies, dat gesteund is zowel op de overweging dat niet is voldaan aan de grondvoorwaarde inzake verblijf, als op gewichtige feiten eigen aan de persoon.

2. Appellant, die België is binnengekomen op 5 mei 1995, werd op 14 maart 1996 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkend als vluchteling. Hij werd op 7 juni 1996 in het

bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Uit de voorgelegde stukken, en meer in het bijzonder de verklaring van appelland afgelegd aan de politie van Aalst op 11 oktober 1999, blijkt dat hij op 16 maart 1998 ambtshalve werd afgeschreven en dat hij op 11 oktober 1999 aangifte heeft gedaan van het verlies van zijn documenten (voorlopige identiteitskaart voor vreemdelingen en paspoort). Appelland verklaart dat hij in deze periode voor een Koerdische televisiezender als journalist heeft gewerkt in Noord-Irak.

De hoofdverblijfplaats, in de zin van de wet, is de plaats waar een persoon zijn verblijfplaats in België heeft gevestigd en waar zich het centrum van zijn socio-economische belangen bevindt.

De tijdelijke afwezigheid, om professionele redenen, belet niet dat appelland in de jaren 1998 en 1999 zijn hoofdverblijfplaats in België had en zijn erkenning als vluchteling heeft behouden.

Dit klemt des te meer waar moet worden vastgesteld dat, enerzijds, de Commissie voor Regularisatie in haar advies aan de Minister van 15 april 2004 heeft vermeld dat er ook voor de jaren 1998 en 1999 aanwijzingen of meldingen inzake aanwezigheid bestaan, en, anderzijds, het openbaar ministerie, zowel voor de eerste rechter als in haar appelconclusie van 3 april 2007, gesteld heeft dat appelland voldoet aan de grondvoorwaarde inzake verblijf.

Bijgevolg moet worden besloten dat op het ogenblik van het afleggen van de verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, appelland voldeed aan de voorwaarde van zeven jaar hoofdverblijf in België.

3. De door het openbaar ministerie aangehaalde gewichtige feiten, eigen aan de persoon, steunen op het advies van de Veiligheid van de Staat, waaruit blijkt dat appelland sedert 1996 werkzaam is bij de televisiezender [REDACTED] gelieerd aan [REDACTED] (PKK-KADEK), en er een leidinggevende functie zou vervullen.

Verder bevat dit advies, dat door het openbaar ministerie in conclusies wordt overgenomen, een verslag over de autonomistische Koerdische groeperingen (aanvankelijk PKK en later KADEK en KONGRA GEL) en hun activiteiten in het buitenland, waaronder België.

Het satelliet-televisienet [REDACTED] zou nauw verwant zijn met de Koerdische autonomistische beweging en er een propaganda instrument van zijn.

Appelland erkent dat hij gewerkt heeft voor Turks-Koerdische productiehuisen.

Meer dan dat appellant een leidinggevende functie zou vervullen bij een televisiezender, wordt in het advies van de Veiligheid van de Staat niet eens beweerd, laat staan aangetoond.

Zelfs indien de Veiligheid van de Staat uit bepaalde gegevens afleidt dat er banden bestaan tussen deze televisiezender en bepaalde politieke groeperingen, die verdacht worden van terroristische activiteiten, dan nog zijn er in casu geen aanwijzingen, laat staan bewijzen, dat appellant zijn medewerking verleent aan terroristische organisaties en medeplichtig zou zijn aan illegale activiteiten.

Besluit: het hoger beroep is gegrond; het negatief van het openbaar ministerie dient ongegrond te worden verklaard.

4. Met betrekking tot de rechtsplegingsvergoeding verschuldigd ingevolge de wet van 21 april 2007 en het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 vraagt het openbaar ministerie de vermindering van het bedrag tot het minimum, hetzij € 250,00.

Dit verzoek is gesteund op de overweging dat het een eenvoudige zaak betreft, waarvoor geen bijzonder opzoekingswerk vereist is.

Naar het oordeel van het hof betreft het een zaak die niet eenvoudiger, noch complexer is dan het gemiddelde, zodat er in casu geen aanleiding is om af te wijken van het basisbedrag.

OP DIE GRONDEN,

HET HOF,

recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond.

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw wijzende:

Verklaart het negatief advies van het openbaar ministerie inzake de door [redacted] op 6 april 2006 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent afgelegde verklaring tot verkrijging van de Belgische nationaliteit, ongegrond.

Verwijst geïntimeerde in de kosten van de beroepsinstantie, die aan de zijde van appellant vereffend worden op € 1.200,00 rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen door de **EERSTE KAMER** van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

D. FLOREN, raadsheer-wnd. voorzitter,

G. JOCQUE, raadsheer,

B. WYLLEMAN, raadsheer,

en uitgesproken door de raadsheer-wnd. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **ZESENTWINTIG FEBRUARI**

TWEEDUIZEND EN NEGEN,

bijgestaan door D. VAN DEN DRIESSCHE, griffier.

D. Van den Driessche

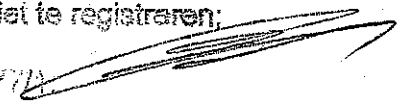
B. Wylleman

G. Jocqué

D. Floren

rep.nr. 2009/1568

Aangeboden op 02 MAART 2008
Niet te registreren;

De s.a. inspecteur,
M. CASSAN

